

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. II. De Cogabitatione Clericorum, & mulierum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

Corin. 6.
in princ.
Concil.
Trident.
Sess. 14.
c. 1. de re
form.

admodum *Apostolus* monet, vt cum eos posuerit *Deus* in acquisitione salutis, atq; in ædificationem; officij sui memores ambulent dignè coràm *Deo*, sanctèq; sicut decet ministros mysteriorum *Dei* viuant: Nec verò, vt pleriq; solent, cum in Ciuitate sunt, per plateas uagentur, aut præ curiositate hac, atque illac circumcursent; sed ad causam, obquam conuocati sunt, tota animi cognitione tunc attenti, in eo versentur, vt & *Episcopo* in ea actione, parvis castisque precibus auxilium, & sibi, & populis salutarem inde fructum ferant.

Sacerdotes, & clerici quid tempore synodi pium agant. Cap. XLIX.

Qui sacerdotes sunt, singulis diebus, quibus synodalis conuentus habetur, vt iussum est, Missæ sacrificium celebrent; reliqui clerici saltem primo die synodi sacram communionem sumant, idque summo mane; facientes obsecrationes, orationes, gratiarum actiones, postulationes pro sancta Ecclesia *Dei*, pro Summo Pontifice, pro Serenissimo Rege Nostro, pro Principibus Christianis, pro vberissimo synodali, & aliarum pastoralium actionum fructu.

Suspensi à celebratione missæ, quando Eucharistiam sumant.

Cap. L.

Sacerdotes Missæ celebranda munere suspensi, impeditiue frequenter, & verò præsertim diebus Dominicis, ac festis sacram communionem sumant.

DE COHABITATIONE CLERICORVM & mulierum. Tit. II.

Cohabitatio clericorum, & mulierum, nisi ex licentia, prohibetur. Cap. I.

QUONIAM non solum malum cauere, verum etiam omnem mali suspicionem fugere oportet; nè in cuiusdam offensionem incurramus; in ædibus ad Canonicorum, aliorumve clericorum domicilium, & vsum ædificatis, aut alijs, in quibus ipsi habitant, fæminas quascumque, etiam quouis sanguinis, cognationis, aut affinitatis vinculo eis coniunctas,

habitare prohibemus; nisi *Episcopus* in alicuius necessitate, aliter faciendum esse duxerit.

Quæ domus laicis per Clericos non locentur. Cap. II.

NE Parochi, aut omnino Clerici, quauis etiam dignitate præditi, Ecclesiæ, etiam si commendata sit, ædes, aut eorum partes in Vrbe, aut in oppidis positas, in quibus ipsi habitare soleant, aut debeant, vlllo modo laico locent; nisi Ecclesia magna prematur inopia, & ea domus commodè *Episcopi* iudicio diuidi possit.

ca. Inter
dixit, 32.
dist. cap.
cum om
nibus. c.
volum.
& c. fœ
minas.
3r. dist.
quib. cau
tis conce
duntur
mulieres
quæ natu
rali fœde
re, omnè

si verò

Si verò aedes extra Urbem, & oppida, ruri sitæ sunt, locandi facultatem habeant; modò earum diuisio, eiusmodi Episcopi iudicio, rectè & commodè fieri possit.

Caueat etiam Episcopus, nè in Vrbe, aut extra, huiusmodi aedes, vel alia ab Ecclesia seiuncta, vel etiam si partimonij sint, ac propria, locentur ijs, quofidem, vitam, moresuè suspectos esse indicauerit.

Domus Canonicales à quibus habitandæ, reparandæq; ac vna clauæ etiam earum atrium concludendum. Cap. III.

Canonici Cathedralis, & Collegiarum Ecclesiarum habitent in Canonicis aedibus, in quibus commodè commorari possunt, arbitrio Episcopi; qui inspectis aedibus, si quid reparandum, instituumdumve sit ad habitationis commoditatem, pro modo fructuum præbendæ, ab eo, qui Canonicatum obtinet, reparari, ac restitui iubeat: Quo factò, curet, vt in illis aedibus, habitent; quibus si abesse, etiam iusta de causa contigerit, nemini præterea, nisi Canonici sit, in eis habitandi facultas concedatur sine iussu Episcopi.

Quarum adium atrium, vbi claudi potest, vna clauæ concludatur; quæ à Decano, vel alio, Episcopi, & Capituli arbitratu asseruetur.

Quota autem hora atrij ianua aperiri, claudiue debeat; quidq; ad honestè ibi viuendum, pro loci ratione, requiratur, iudicium sit Episcopi cum Capitulo.

Qualiter domus Parochiales, à rectoribus habitandæ, Ecclesiasticiq; nocte non exeant. Cap. IIII.

Rectores Parochialium, seu Curatarum Ecclesiarum, quicumque sint, in aedibus tantum habitent; ibiq; cibum, & somnum capiant: nisi aliud Episcopus censuerit ex causa necessaria.

Clerici ne de nocte post primam horam, nisi ex iusta causa, & cum lumine, domo exeant.

Monitus, non rescipiscens, clericus pro suspitione etiam fornicationis, qua plectetur pœna; quæ per appellationem non suspendatur. Cap. V.

Si quem cuiusuis ordinis Clericum, Episcopus, concubinam mulieremve eo nomine suspectam habere, aut illius consuetudine, commerciove uti, compererit; in eum pœnis à sacris Canonibus, vel Statutis Ecclesiæ suæ impositis animaduertat: quod si monitus speciali monitione, secundo deliquisse repertus fuerit, tertia pars fructuum, prouentuumque suorum beneficiorum, quæ, ipso factò, priuatus existit, iuxta decretum Sacri Tridentini Concilij, fabricæ Ecclesiæ, aut alteri pio loco, arbitrio Episcopi applicetur. Si autem in eodem delicto perseverans, secundæ monitioni non paruerit; omnibus suorum beneficiorum fructibus priuatus, prædictis locis similiter applicandis, ab ipsorum etiam administratione, eiusdem Episcopi

arbitrio

excludit suspitionem, vt potè mater amita, & soror, & tamen hac tēpestate, nõ videtur ad mittēde, per tex. i. cap. i. ex. eod. titu. cum quo decretū istud cōcordare videtur.

Clerici nè de nocte, post primam horam, nisi ex iusta causa, & cū lumine, domo exeant. infra de cohab. cleric. & mul. c. 4.

Sess. 25. c. 14. de refor.

c. 2. cum
sequenti
bus ex.
cod. tit.

arbitrio suspendatur; & distributiones quoque quotidianas, quas alioquin interessendo diuinis perciperet, amittat. Et si ita suspensus nibilo magis respuerit, in eum Episcopus, pro contumacia pertinacis ratione, culpæ ue gravitate, sententiam priuationis omnium beneficiorum proferat; & indignus, atque inhabilis ad quæcumque beneficia, & officia declaretur; & præter prædictas pœnas, excommunicatione, & alijs ad præscriptum eiusdem Concilij, & pro ipsius Episcopi arbitrio plectatur; Liberum autem erit Episcopo monitiones has facere, tum in visitatione, tum alijs etiam temporibus, inter vnâ, & aliam nominationem tēpus, quod sibi videbitur, interponendo; procedat q̄, ex denuntiatione, vel ex inquisitione, vel ex officio, vel alio quouis modo: & prædictam executionem nulla exemptio, aut appellatio, siue ante, siue post diffinitiuam sententiam, vllò casu suspendat.

Prosequutio prædictorum. Cap. VI.

Hæc eadem, quæ de concubinato, vel alijs impudiciæ sordibus Crerico-
rum statuta sunt; seruanda erunt etiam, si quis clericus modò cum vna,
modò cum alia impudica muliere deliquisse comprehendatur.

Qualiter monendi sunt Clerici, quando in fornicationem prolapsi,
in ordinibus sine dispensatione ministrantes, irregulari-
ritatem, vel peccatum mortale incurrunt.

Cap. VII.

Quoniam Clerici in fornicationem prolapsi, quorum peccatum eiusmodi
verè notorium est, per sententiam, seu per confessionem factam in iure,
aut per euidentiâ rei, quæ tergiversatione aliqua celari non pos-
sit; aliquando tamen ante, & sæpenumero post pœnitentiâ actam, ordinis,
quo initiati sunt, proprium munus sine dispensatione obeunt; quippè cum for-
tasse non animaduertant, neque Dei offensionem, neque Canonicum impedi-
mentum, quo ob tale crimen se se deuinciunt; idcirco Clerum cum sæpissimè,
omniq̄ studio, periculi huius Episcopus commonefaciat; tum hoc etiam dili-
genter curet, vt ij ipsi Clerici, vsque adeo manifesta concubinitus, fornicatio-
nisve labe contaminati pœnitentiâ verè peragant, & ordinis sui munus,
à quo suspensi sunt, fungendi, facultatem, dispensationemve ante obtineant,
quàm illud ipsi obeant: alioqui meminerint ij, qui in malè agendi consuetudine
perseuerantes, antequam pœnitentiâ præstiterint, & cuiuscumque vel pec-
cati, vel offensionis publicæ occasionem præciderint, ordinis sui functionem,
ministeriumve Episcopo inuito executi sint; se præterea irregularitatis ma-
culam, quæ à solo Summo Pontifice deleri potest, suscipere: Si verò præstita
etiam pœnitentiâ, & peccati, offensionisq̄ publicæ remota, præcisaq̄ occasio-
ne, id ipsum egerint, nulla saltem impetrata ab Episcopo dispensatione, qui
eam concedere potest, norint se peccato mortali illigari.